

Sygn. akt VII U 268/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

na rozprawie w dniu 30 września 2014 r. w składzie:

Przewodniczący SSO Bożenna Zalewska

po rozpoznaniu sprawy z odwołania T. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 23 grudnia 2013 nr (...)

postanawia:

- 1. uchylić zaskarżoną decyzję i sprawę przekazać organowi rentowemu do rozpoznania,**
- 2. umorzyć postępowanie odwoławcze.**

SSO Bożenna Zalewska

UZASADNIENIE

Zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzją z dnia 23 grudnia 2013r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G., na podstawie przepisów art. 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) odmówił ubezpieczonemu T. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, albowiem Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 20 grudnia 2013roku uznała, że ubezpieczony jest zdolny do pracy .

T. G. złożył odwołanie od ww. decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy, wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko o zdolności wnioskodawcy do pracy i powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS.

Postanowieniem z dnia 14 marca 2014r. Sąd Okręgowy w (...) dopuścił dowód z opinii biegłego psychiatry i hepatologa celem ustalenia , czy ubezpieczony jest niezdolny do pracy .

Biegli sądowi zarówno psychiatra jak i hepatolog uznali , że ubezpieczony jest zdolny do pracy. dowód : opinia sądowo-lekarska k.18-29,23-25 akt sprawy

Na rozprawie w dniu 30 września 2014 r. ubezpieczony podtrzymał odwołanie wskazując, iż jego stan zdrowia nie pozwala na podjęcie pracy, otrzymał skierowanie do neurologa u którego leczy się od 4 miesięcy, złożył do akt też informację dla lekarza kierującego (vide: k.50, skrócony protokół rozprawy k. 51 akt , nagranie CD k. 53).

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności przedłożonej przez wnioskodawcę nowej dokumentacji medycznej Sąd zważył, iż w stanie zdrowia wnioskodawcy wystąpiły nowe okoliczności – powstałe po dniu złożenia odwołania od decyzji ZUS, a które dotyczą stwierdzenia niezdolności do pracy. W związku z powyższym brak było podstaw do rozpoznania zasadności odwołania ubezpieczonego .

Stosownie bowiem do treści art. 477¹⁴ § 4 k.p.c., w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie Lekarza Orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub orzeczenie Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie od decyzji opiera się wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia, sąd nie orzeka co do istoty sprawy na podstawie nowych okoliczności dotyczących stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, które powstały po dniu złożenia odwołania od tej decyzji. W tym przypadku sąd uchyła decyzję, przekazuje sprawę do rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie.

Stosowanie do stanowiska Sądu Najwyższego prezentowanego w uzasadnieniu wyroku dnia 12 stycznia 2012r. (II UK 79/11) stwierdzić należy, iż „ nowe okoliczności „ to schorzenia istniejące przed wydaniem decyzji, lecz wykazane przez ubezpieczonego dopiero po wniesieniu odwołania do sądu albo ujawnione na podstawie badań lekarskich w trakcie postępowania sądowego, których nie oceniał ani lekarz orzecznik, ani komisja lekarska organu rentowego. Jak wskazał Sąd Najwyższy jeśli ujawnią się one w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji sprawa wraca na etap postępowania przed organem rentowym po to aby organy orzecznicze Zakładu Ubezpieczeń Społecznych mogły dokonać ponownej oceny stanu zdrowia z ich uwzględnieniem.

Niewątpliwie w niniejszym postępowaniu wnioskodawca powołał się na nowe okoliczności dotyczące stanu zdrowia, które mogą wpłynąć na ocenę jego zdolności do pracy – w zakresie zdiagnozowanych jednostek chorobowych tj. chorobę nowotworową żołądka.

Okoliczności te wykazane zostały przez ubezpieczonego dopiero po wniesieniu odwołania do sądu oraz ujawnione na podstawie badań lekarskich w trakcie postępowania sądowego, których nie oceniał ani lekarz orzecznik, ani komisja lekarska organu rentowego, co wynika jednoznacznie z treści orzeczeń orzeczników ZUS , którzy oceniali stan zdrowia ubezpieczonego głównie przez pryzmat dolegliwości związanych z przebyłym nowotworem raka miedniczni nerki , rozpoznając nadto u ubezpieczonego stan po operacji wodniaka jadra, oponiaka CUN dawno stwierdzonego , świeżo rozpoznaną cukrzycę, niedoczynność tarczycy w okresie substytucji modyfikowanej dawkami hormonu tarczycy(vide opinie lekarza orzecznika i komisji lekarskiej) .

Mając na względzie powyższe, Sąd zważył, że koniecznym jest ponowna ocena stanu zdrowia i zdolności do pracy wnioskodawcy z uwzględnieniem nowych okoliczności, co w pierwszej kolejności winni uczynić – Lekarz Orzecznik ZUS i Komisja Lekarska ZUS. Tym samym brak podstaw na tym etapie postępowania odnoszenia się i oceny opinii wydanej w sprawie przez biegłego urologa .

Z uwagi na powyższe, na podstawie wyżej cytowanego przepisu, Sąd uchylił zaskarżoną decyzję organu rentowego i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania oraz umorzył postępowanie w sprawie.

SSO Bożenna Zalewska